

Mərmər

Nurla yoğrulmuşdu sanki xəmirin,
Gözəllik İlahi payın olmuşdu.
Gündüzlər min rəngə çalan parıltın,
Zülmət gecələrdə ayın olmuşdu.

Həsədlə baxırdı sənə qayalar,
Nə qəmli, qüssəli, nə də dərdliydin.
Yerində ağırdın, dəyərin vardı,
Daş idin, amma ki, daşdan fərqliydin.

Heyif, çox çəkmədi bu xoş günlərin,
Qiyətli daş kimi satdılar səni.
Vüqarlı dağlardan qoparıb, kəsib,
Hərrac bazarına atdılar səni.

Sonda cilalandı qıraq-bucağın,
Canından can alıb saray tikdilər.
Yetmədi qiymətli mərmər olmağın,
Üzünə bir insan şəklində çəkildilər

Bir vaxt parıltına qamaşan gözlər,
İndi sənə baxıb tökülür göz yaşları.
Adın da dəyişib elin dilində,
Sən mərmər deyilsən mərmər baş daşı.

16.10.2018

Mən oyağam

Bu gecə də yorulub,
Arzularım tövşüyür.
Havalar da soyuyub,
Yuxularım üşüyür.
Mən oyağam.

Qaranlıq süngü olub,
Qəlbimi süngüleyir.
Buludu yorğan edib,
Ay özü mürgüleyir.
Mən oyağam.

Sükut yenə hakimdir,
Höküm sürür otaqda.
Rəsminlə öpüşürəm,
Təkadamlıq yataqda.
Mən oyağam.

Nə gecələr tükənir,
Nə zülmət sona çatır.
Həsretinin əlləri,
Yuxuma da daş atır.
Mən oyağam.

06.09.2019

Tənhaların duası

Bilirsənmi çətin nədir, əzizim?
Varlığının yoxluğuna alışmaq,

Bilirsənmi çətin nədir, əzizim?
Yoxluğuna alışmağa çalışmaq.

Bilirsənmi çətin nədir əzizim?
Bir ümidin kölgəsini izləmək.
Gecə-gündüz öz-özünü aldadıb,
Gedənlərin dönməsini gözləmək.

Bilirsənmi çətin nədir, əzizim,
Baharında qış nəfəsi duyanın.
Həyatını zindan bilib içində,
Günlərini bircə-bircə sayasan.

Öz ürəyin sual verə özünə,
Söz tapmayıb qarşısında susasan.
İp keçirib cavabların boynuna,
Siqaretin tüstüsündən asasan.

Bilirsənmi çətin nədir əzizim?
Bulud kimi gözün dola, yağmaya.
Ağrıların böyüdükcə böyüyüb,
Dünya sığan ürəyinə sığmaya.

Bilirsənmi çətin nədir əzizim?
Yalnızlığın, soyadını daşıya.
Arzularda məzar olan otaqda,
Xatirələr sənə birgə yaşaya.

Ən çətini tənhalıqdır, əzizim,
Pəncərəndən küsər günəş şüası.
Yollasan da ünvanına çatmamış,
Geri döner tənhalının duası.

24.10.2019

Boş məktub

Mənə hər gün məktub yolla,
Yazılmamış sətirin gəlsin.
Ağ vərəqi açan zaman,
Bircə misra ətrinə gəlsin.

Özüm yazım sətir-sətir,
Ürəyimdən keçənləri.
Dillə deyə bilmədiyim,
Misralara köçənləri.

Mənə hər gün məktub yolla,
Uzaqlığın bilinməsin.
Elə bax ki, boş vərəqə,
Baxışların silinməsin.

Məktubunu açdığımda
Baxışınla qarşılaşım.
Yaxınında yaxın olub,
Uzağından uzaqlaşım.

Mənə hər gün məktub yolla,
Ümidlərim qocalmasın.
Qoy həsrətin ürəyimdə,
Pillə-pillə ucalmasın.

Qələm ilə yazma, gülüm,
Yaralama məktubumu.
Ağ vərəqi oxuyaram,
Qaralama məktubumu.

Elə bilirsən, xoşbəxtəm

Elə bilirsən xoşbəxtəm bu şəhərdə?
Səninlə doğmalaşan,
İşıqlaşan şəhər.
İndi necə qaranlıqlaşıb,
Yadlaşıb mənə,
Bir bilsən..

Əl-ələ tutub keçdiyimiz küçələrin ağır-
lığı üstümə çöküb.

Belimi büküb.
Hər axşam evə gələndə üzümə açılan
qapını,

İndi özüm açıram.
Səsini duymağa tələsdiyim evin,
Səssizliyindən qaçıram.
Kölgəsinə sığındığımız ağac,
Həsretimin kölgəsinə sığınib indi.
Sənsiz fəsilləri dəyişmədi bu şəhərin.
Üşütdü məni havası.

Hələ qapının başındakı qaranquş yu-
vası.

Bilirsənmi, səndən sonra o yuva boş
qaldı,

Mənim bu dünyanı boş gördüyüm kimi.
Səsimizə alışan qaranquşlar səssizli-
yimizdə azdılar.

Elə bilirsən xoşbəxtəm?
Nəfəsimizin qovuşduğu bir şəhərin ay-
rı-ayrı sakinləriyik.

Hər gün bir yerdə alış-veriş etdiyimiz
dükanın bir alıcısı da artdı biz ayrıldıqdan
sonra.

Küçə qapısının kənarında göyərən ot-
lar da quruyub.

Hər gün arxamca atılan sudan məhrum
qaldılar.

Mən sevgidən məhrum qaldığım kimi.
Elə bilirsən xoşbəxtəm?
Nə xoşbəxtliyi qalıb,
Nə də, mən olduğum kimi.

Ağır qapılar

Dünən yüngül olan taxta qapılar,
Bu gün dəmir olub, ağırlaşdı.
Açmağa açar yox, sındırmağa güc,
Vallah, taqətim də fağırlaşdı.

Üzünə açılmır, sehirlənibdi,
Bu ağır qapılar fağır adamın.
Ya gərəkdir sehirli açarın ola,
Ya da açmaq üçün- ağır adamın.

O qədər öyrənib ayaq səsinə,
Sabahdan axşama gözü yol çəkir.
Döydüyün o cansız ağır qapılar,
İnsan taleyinə hər gün qol çəkir.

İki yol açılar qapı açılrsa,
Seçim etməliyəm gərəkdir qəlbimdə.
Ya gərəkdir ikiqat öyilib girəm,
Ya da kişi kimi, əlim cibimdə.

Axır ki, qapılar öyrətdi mənə,
Taleyin hökmündən qaçılmaz olur.
Adını böyüdü, bəzək vuranda,
Yüngül qapılar da açılmaz olur.

29.01.2020